

[Per Hækkerup.]

lavet med PP II, på forskellig måde at føre arbejdet videre. I første omgang vil der velske det, at perspektivplanredegørelsen kommer til behandling i folketingets politisk-økonomiske udvalg, og det vil have mulighed for løbende at følge, hvad der sker på dette område, idet man kan drøfte en række af de enkelte problemer, som er rejst i redegørelsen.

Vi er tilhængere af, at der også sker en fortsættelse i form af et udvalgsarbejde, et særligt udvalgsarbejde, med henblik på den side af vækstproblemerne, som ikke er behandlet i PP II-redegørelsen. Dette udvalg må sammensættes på en anden måde end det udvalg, der har udarbejdet PP II-redegørelsen, og ikke blot omfatte økonomer, men omfatte eksperter fra forskellige andre sider af samfundslivet, som kan belyse, på hvilken måde stigningen i produktionen og produktiviteten påvirker menneskets stilling i erhvervslivet, på arbejdspladsen, i forhold til sundhedstilstanden osv.

Vort 14. og sidste punkt lyder: endelig vil jeg gerne nævne, at vi finder, der må etableres et permanent samarbejde mellem de politiske myndigheder og erhvervslivets og arbejdsmarkedets organisationer, som dels kan følge udviklingen op som led i en overordnet styring og dels kan iværksætte eventuelle supplerende undersøgelser på forskellige områder. Den statslige styringsmekanisme, herunder regeringens og de centrale administrative organers arbejdsgang, fordelingen af beslutninger og ansvar og samarbejde på tværs af administrationsgrenene, må indgå i et sådant arbejde. Vi vil fra socialdemokratiets side være indstillet herpå, og vi håber, at regeringen også vil være det. Vi vil i hvert fald under alle omstændigheder arbejde videre med disse problemer, fordi vi ikke mener, selv om der ligger et godt grundlag i PP II-redegørelsen, at arbejdet kan slutte hermed.

Jeg vil gerne gøre en bemærkning om økonomisk demokrati. Det skal jo ikke være en debat om økonomisk demokrati her i dag, men jeg tror, man må gøre sig klart, at hvis man skal appellere til lønmodtagerne om at medvirke i en stadig forøget produktion og produktivitet, så må det sikres, at de får andel i det, der bliver resultatet heraf. Vi tror ikke på, at det er klogt, når forskellige partier har tillkendegivet, at de ikke

kan acceptere tanken om en eller flere centrale fonds. Vi tror ikke på, at det er klogt, at man på forhånd afviser at diskutere dette problem, for effektiviteten af det økonomiske demokrati, ikke mindst i forhold til kapitaldannelsen, tror vi er afhængig heraf.

Til sidst den bemærkning: i det spørgsmål, som ministeren har rejst om normer i forbindelse med overenskomsterne for de offentligt ansatte, kan jeg sige, at vi jo som regering selv har gennemført, at der blev rørt ved disse normer, og vi er da også indforstået med, at dette problem må tages op imellem regeringen og overenskomstparterne, når de nye overenskomster skal til forhandling.

Ømann (SF):

Jeg synes, jeg skylder økonomiministeren en tak for hans svar til mig og for de korrigerende oplysninger, han gav. Det er jo rart, at økonomiministeren har læst PP II, så kan vi da snakke lidt om den.

Jeg er lidt ked af, at jeg har misforstået meningen med denne debat. Hr. Per Hækkerup og hr. Haunstrup Clemmensen kan sådan set, hvis de vil, tage mig i hånden, idet også de gav udtryk for, at PP II skulle tages alvorligt. Men det almindelige indtryk af debatten må jo være, at den har formet sig som en finanslovdebat, hvor man kan tage hvilke som helst detailspørgsmål op. Det er da interessant med de indsatte, det er også interessant med postvæsenet, og det er også interessant med de offentligt ansatte.

De radikale befinder sig åbenbart i Wonderland — det gør jeg ikke — og har slået op på forskellige sider i tabellerne. Det er jo vældig godt med disse detaljer og kæpheste, men en debat som denne kræver vel, at man gør sig den ulejlighed at erhverve sig et samlet syn på PP II og redegørelsens betydning for det danske samfunds udvikling. Hr. Dahlgaard aflagde en meget højtidelig politisk erklæring. Planlægning var ikke noget værd, hvis man ikke kunne samarbejde med de radikale og dele deres syn på Danmarks fremtid, hvad det så end kan være. Det var det indtryk, jeg fik. Jeg nærer intet moralsk eller politisk ansvar over for de radikales ideer om det danske samfunds fremtid. Jeg synes, det er en lidt billig attitude at stille sig op som det midtpunktsamlende, når